

Nasprotni stranki v pritožbenem postopku: BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali določbe Direktive Sveta 93/13/EGS o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah ⁽¹⁾, in zlasti uvodne izjave 12, 21 in 23 ter člen 6(1), člen 7(2) in člen 8 direktive nasprotujejo razlagi nacionalnih sodišč, v skladu s katero potrošnik v okviru ugovora zoper izvršbo – ki je na podlagi nacionalnega prava poseben ukrep, ki se lahko izvede pod določenimi omejujočimi pravili in pogoji – po začetku prisilne izvršbe zoper vlagateljico ugovora, zaradi tega, ker naj bi bila za to pravno sredstvo nedopustna, ne more uveljavljati ugotovitve o obstoju nedovoljenih pogojev v kreditni pogodbi, sklenjeni s prodajalcem ali ponudnikom – kreditna pogodba, ki je po zakonu izvršilni naslov, na podlagi katerega je bila zoper potrošnika uvedena izvršba – glede na ureditev nacionalne zakonodaje, ki določa ukrep splošnega prava, za katerega ne velja časovna omejitev, zoper katerega lahko potrošnik kadar koli vložijo predlog za ugotovitev obstoja nedovoljenih pogojev in predlaga, da se mu odvzamejo polni učinki, ne da bi odločba v okviru tega postopka povzročila neposredne posledice na postopek prisilne izvršbe, če obstaja tveganje, da bo prisilna izvršba dokončana, preden bo sprejet sklep v okviru postopka splošnega prava?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali iste določbe direktive nasprotujejo določbi nacionalnega prava, ki določa 15-dnevni rok od sporočitve prvih aktov o prisilni izvršbi (z zavezujočo določbo javnega reda, katere nespoštovanje pomeni zavrnitev tožbe, ker je bila vložena prepozno), v katerem mora potrošnik, vlagatelj ugovora (dolžnik, zoper katerega se uvede prisilna izvršba), uveljavljati nedovoljenost pogojev v kreditni pogodbi, sklenjeni s prodajalcem ali ponudnikom, ob upoštevanju, da je v nacionalnem pravu enaka ureditev predvidena tudi za možnost sklicevanja na podobne očitke, ki se v predmetu postopka štejejo za izjeme, in glede na to, da ima po drugi strani v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča nacionalno sodišče obveznost, da po uradni dolžnosti preveri, ali so pogodbeni pogoji nedovoljeni, takoj ko ima na voljo pravne in dejanske okoliščine, ki so potrebne za ta namen?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL 1993, L 95, str. 29).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (Poljska) 31. januarja 2019 – Profi Credit Polska S.A./QJ

(Zadeva C-84/19)

(2019/C 164/19)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Profi Credit Polska S.A.

Tožena stranka: QJ

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 1(2) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 ⁽¹⁾ razlagati tako, da se Direktiva ne uporablja za oceno nepoštenosti posameznih pogodbenih pogojev, ki se nanašajo na neobrestne stroške kredita, kadar zakonske določbe države članice določajo zgornjo mejo teh stroškov, s tem da predpisujejo, da se ne more zahtevati plačila neobrestnih stroškov pogodbe o potrošniškem kreditu v delu, v katerem so ti stroški višji od maksimalnih neobrestnih stroškov kredita, izračunanih na podlagi zakonskih določb, ali od skupnega zneska kredita?
2. Ali je treba člen 4(2) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 razlagati tako, da se na podlagi te določbe ne sme ocenjevati morebitne nepoštenosti pogodbenega pogoja, ki določa neobrestne stroške, ki jih mora nositi in plačati posojiljemalec skupaj s posojilom poleg obresti in ki so povezani s sklenitvijo pogodbe in odobritvijo posojila (v obliki pristojbin, provizij in drugih stroškov), če je pogodbeni pogoji v jasnem, razumljivem jeziku?
3. Ali je treba člen 4(2) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 razlagati tako, da pogodbeni pogoji, ki določajo različne stroške, povezane z odobritvijo posojila, niso v „jasnem, razumljivem jeziku“, če iz njih ni razvidno, za katere konkretne protistoritve se plačujejo, in potrošnik ne more prepoznati razlik med njimi?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, str. 29).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španija)
6. februarja 2019 – Agencia Estatal de la Administración Tributaria/RK

(Zadeva C-85/19)

(2019/C 164/20)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Tožena stranka: RK